ŞCOALA GIMNAZIALĂ
NR.4 VULCAN

ASOCIAŢIA
„COPIII-VIITORUL NOSTRU“

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

VULCAN 2015

ŞCOALA
GIMNAZIALĂ NR. 4
VULCAN

ASOCIAŢIA
"COPIII – VIITORUL NOSTRU"
VULCAN

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

VULCAN - 2015

Toate drepturile sunt rezervate autorului.

Reproducerea integrală sau parţială a conţinutului acestei lucrări este posibilă numai cu acordul în prealabil al autorului

Niciodata toamna nu fu mai frumoasă

= ISSN 2501-109X

ISSN-L 2501-109X

Tehnoredactare computerizată: Dobner Gyongyi
Coperta: ing. Zoltan MIKLOS
Corectura: prof. înv. primar Elena Haţiegan

Tiparul

Adicenter Iași

CONCURS JUDEŢEAN DE CREAŢIE LITERARĂ ŞI PLASTICĂ "NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ"

ORGANIZATOR:

ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 4 VULCAN

COORGANIZATORI:

INSPECTORATUL ŞCOLAR AL JUDEŢULUI HUNEDOARA

ASOCIAŢIA "COPIII – VIITORUL NOSTRU"

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI VULCAN

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI VULCAN

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediţia a VI – a 2015

Acest concurs de creaţie literară şi plastică a devenit un simbol al Şcolii Gimnaziale Nr. 4 Vulcan. Încerc să îmi amintesc momentul în care s-a conturat organizarea acestui concurs: în anul 2000, regretatul profesor de limba română domnul Nicolae Paliţă, mi-a povestit despre proiectul dumnealui, de a organiza un concurs de recitări şi compuneri pentru elevii claselor gimnaziale. Ideea mi s-a părut interesantă şi l-am susţinut pe colegul meu în organizarea acestui eveniment, care din prima clipă a avut un succes remarcabil în rândul elevilor, profesorilor, dar şi al părinţilor.

Timpul a trecut, iar din 2009 coordonarea concursului a fost preluată de soţia domnului profesor doamna prof. Elena Paliţă, şi încet – încet am ajuns la cea de a XVI-a ediţie, ultimele VI ediţii fiind organizate la nivel judeţean. Poezie, cântec, creaţie literară, copii şi adulţi, iubitori de literatură şi muzică, acestea sunt valorile acestui concurs. În fiecare an elevii ne uimesc prin măiestria lor de a recita sau interpreta. Reauzim poezii sau ne întâlnim cu ele prima dată, fredonăm refrene vechi sau noi, iar în inimile noastre bat aceleaşi ritmuri.

Începând cu ediţia din 2010 concursul se desfăşoară sub autoritatea Inspectoratului Judeţean Şcolar Hunedoara, în parteneriat cu Consiliul Local al Municipiului Vulcan şi cu Asociaţia de părinţi a şcolii „Copiii – viitorul nostru”. Datorită parteneriatului cu autorităţile locale şi cu asociaţia de părinţi s-a reuşit premierea elevilor merituoşi.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediţia a VI – a 2015

An de an numărul participanţilor a crescut, s-au introdus secţiuni noi: concurs foto, concurs de desene prin participare indirectă, adresat elevilor de la grădiniţă şi celor de la învăţământul primar. Pentru foştii elevi concursul a rămas un punct de reper din viaţa lor şi au revenit cu drag, chiar şi peste ani, pentru a recita o poezie sau a interpreta un cântec. Acestea sunt momentele importante din viaţa noastră de dascăl, atunci când elevii se reîntorc cu drag la alma-mater.

Organizarea acestui concurs este o muncă titanică şi aş dori să amintesc numele tuturor colegilor mei, care s-au implicat în buna desfăşurare a acestui, eveniment. Le mulţumesc părinţilor pentru implicare şi susţinere. Autorităţilor locale: Primăria şi Consiliului local al municipiului Vulcan le rămânem profund recunoscători pentru sprijinul acordat în recompensarea şi premierea elevilor.

Sper ca pe viitor acest concurs să rămână un punct de reper în activitatea elevilor şi cadrelor didactice de la Şcoala Gimnazială Nr. 4 Vulcan.

Director,

Prof. Illyes Ecaterina

Coordonatori proiect:

director prof. ILLYES ECATERINA
director adj.prof.UDREA CARMEN
consilier educativ: DIACONU MARILENA
prof. PALIŢĂ ELENA
prof. CONSTANTIN CLAUDIA SIMONA
prof. STÎNGĂ DANA MARIA
prof. LUPU RAIMOND
prof.înv.primar SIMON TUNDE
prof. înv. primar HAŢIEGAN ELENA
prof. înv. preşc. NARIŢĂ GABRIELA
bibliotecar: DOBNER GYONGYI
secretar: COJOCARU ŞTEFAN LUMINIŢA

Membrii implicaţi în proiect:

Prof.înv.primar Cîmpean Felicia
Prof.înv.primar Vlăduţ Luminiţa
Prof.înv.primar Chistol Larisa
Prof.înv.primar. Brânduşa Claudia
Prof. înv. preşc. Rad Marioara
Prof. înv. preşc. Mogoş Petronela
Înv. Durnea Marina
Prof.înv.primar Sinka Palma
Prof.înv.primar Marcu Marinela
Prof. Boncuţ Daniel
Prof. Ursuţa Paul
Prof. Alstani Ileana
Prof.înv.primar Neag Cristian
Prof. înv. preşc. Stanciu Mariana
Prof. înv. preşc. Martin Lucreţia
Prof. înv. preşc. Niţulete Carmen
Prof. înv. preşc. Orhean Mariana
Prof. înv. preşc. Moraru Aurelia
Prof. înv. preşc. Brebenaru Costina
Prof. înv. preşc. Nagy Etelka

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediţia a VI – a 2015

SECȚIUNEA INTERPRETARE

LOCUL I

FARCAȘ PETIC ANA-MARIA ȘC.GIMN. NR.4 VULCAN

LOCUL II

CORUL ȘC. GIMN. NR. 4 VULCAN ȘC.GIMN. NR.4 VULCAN

LOCUL III

BARBU RĂZVAN ȘC.GIMN. NR.4 VULCAN

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

SECȚIUNEA RECITARE CLASA a V-a

LOCUL I

COCOȘ DARIA ELENA — LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ȘC. GIMN. NR.2 LUPENI

LOCUL II

RAD GHEORGHE — CTMV NR.5 VULCAN

LOCUL III

PÂRVULESCU SERGIU — ȘC.GIMN. NR.4 VULCAN

MENȚIUNE

HIRIȘ FRANCESCA — LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ȘC. GIMN. NR.1 LUPENI

NIȚU IOANA — LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ȘC. GIMN. NR.1 LUPENI

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

SECȚIUNEA RECITARE CLASA a VI-a

LOCUL I

ȘOACĂ BIANCA — LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ȘC. GIMN. NR.2 LUPENI

LOCUL II

CRIȘAN SEBASTIAN — ȘC. GIMNAZIALĂ "DOMINIC STANCA" ORĂȘTIE

LOCUL III

PARASCHIV DANIEL — CTMV NR.1 VULCAN

MENȚIUNE

PĂTRUȚOIU IOANA — LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ȘC. GIMN. NR.1 LUPENI

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

SECȚIUNEA RECITARE CLASA a VII-a

LOCUL I

PRIAN CARINA — ȘC. GIMN. NR. 4 VULCAN

LOCUL II

ILIEȘ PAUL — ȘC. GIMNAZIALĂ "DOMINIC STANCA" ORĂȘTIE

LOCUL III

PETRIC MELISA — LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ȘC. GIMN. NR.1 LUPENI

MENȚIUNE

NAZARIE FLORIN — LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ȘC. GIMN. NR.1 LUPENI

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediţia a VI – a 2015

SECŢIUNEA RECITARE CLASA a VIII-a

LOCUL I

TURCU NATANAEL CTMV VULCAN

LOCUL II

TELIN DIANA ŞC.GIMN. NR.4 VULCAN

LOCUL III

APOSTOL LOREDANA LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ŞC. GIMN. NR.1 LUPENI

MENŢIUNE

IOZSA VALERIA LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE" ŞC. GIMN. NR.2 LUPENI

LEUŞTEAN ANCA ELENA ŞC.GIMN. NR.4 VULCAN

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediţia a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

PREMIUL I
HOBEAN MIRUNA IRIS
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 VULCAN
Prof..coord. CONSTANTIN SIMONA

Paleta de culori a toamnei

Toamna este anotimpul în care copacii rămân pustii, fără frunzele cu care au îndurat vara călduroasă.

In pădure, priveliştea este minunată, iar eu împreună cu prietena mea am pornit la drum pentru a picta un tablou de toamnă. Păsările au abandonat pădurea pentru o vreme, dar se vor întoarce la primavară când vremea se va încălzi.

Frunzele îmbrăcau cărările cu o mantie pufoasă de culoare. Mi-am ales locul potrivit şi am început să pictez. Andreea, cea mai bună prietenă a mea, s-a accidentat în timp ce îşi căuta locul potrivit. Nu a fost atentă şi a atins o plantă otrăvitoare. Norocul a fost că am avut la noi trusa mamei cu creme şi bandaje. I-am înfăşurat piciorul cu un bandaj, apoi am ajutat-o să termine tabloul pe care voia să îl dăruiască mătuşii sale pe care nu o mai văzuse de mult timp.

După ce am terminat tablourile, trebuia să traversăm un pârâu pentru a ajunge acasă. Sunetul acestuia ne liniştea de câte ori treceam prin acel loc. Când am ieşit din pădure, zgomotul maşinilor ne întrista pentru că oraşul era aglomerat şi zgomotos.

Părinţii mei erau încântaţi pentru că le-am dăruit un tablou foarte frumos. Mătuşa Andreei era şi ea impresionată pentru ce a făcut nepoata pentru ea.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

PREMIUL II
ROŞU DARIA
LICEUL TEORETIC *MIRCEA ELIADE* LUPENI
Prof..coord. MEŞTER DIANA

După ciuperci

Această întâmplare se petrece în anotimpul toamna, iar personajele acestei întâmplări sunt eu şi bunica mea.

Sâmbătă, într-o zi de toamnă, eu şi bunica mea ne-am gândit să mergem în pădure să căutăm ciuperci. Noi ne-am trezit devreme, ne-am pregătit corespunzător şi am plecat. Ca să ajungem în pădurea cu ciuperci noi trebuia să urcăm un deal şi să trecem de o câmpie plină cu flori frumos mirositoare. Când am ajuns în pădure, bunica s -a odihnit puţin, iar eu alergam în stânga şi în dreapta, sărind în grămezile ruginii. După ce eu m-am jucat, noi am început să adunăm:vineciori, roşiori, ghebe,pălăria şarpelui şi multe alte soiuri de ciuperci. Fiecare umpluse două plase, dar la coborâre eu m-am împiedicat de o rădăcină aflată sub pământ pe câmpia cu flori şi am împrăştiat toate ciupercile. Am început să le strâng, iar după ce am terminat, bunica mi-a făcut o coroniţă din florile de pe câmpie.

Când am ajuns acasă ne-am dat seama cât de repede trecuse timpul pentru că deja era seară. Uitându-ne sus, pe cer, am văzut stoluri de săgeţi rapide ce tăiau văzduhul, zburând spre alte ţări.

După această întâmplare, am realizat că timpul zboară atunci când ai ce face şi când ai pe cineva lângă tine cu care să poţi comunica.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediţia a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

PREMIUL III
LEORINŢ DENISA
C.T.M.V. – ŞC. GIM. NR.5 VULCAN
Prof. coord. NICA ROXANA

Anotimpul meu preferat

Este toamnă din nou. Frunzele copacilor îşi schimbă încet-încet culoarea, de la galben pal la roşu aprins. Toată această imagine se petrece în pădure, acolo unde soarele leneş încălzeşte pământul adormit.

Câteva frunze căzute la pământ îşi plâng amarul. Acestea ştiu că în curând vor fi uitate de toată lumea. Crengile copacilor mai au o singură dorinţă; să fie împodobite de lumină şi căldură, dar acest fapt este aproape imposibil.

Un sunet plăpând de aripioare se aude. Sunt două rândunici. Un iepuraş sfios le întreabă:

- Unde plecaţi ?

- În ţări îndepărtate, unde soarele străluceşte mereu.

- Dar o să vă întoarceţi, nu-i aşa? întrebă un arici mititel.

- Desigur, ne vom întoarce la primăvară.

Şi, deşi plouă, asfinţitul se coboară tremurător peste vale. Luna îşi cheamă multitudinea de fii şi fiice. De după dealuri şi de după munţi apar una câte una. Acum e noapte şi o linişte se aşterne peste natură. Un vânt cald îşi face şi el apariţia. Acesta împrăştie mirosul aromat al fructelor zemoase în toată livada.

Toamna este aparent sobră, dar în realitate este mândră, harnică şi de bunuri dornică.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

MENŢIUNE
FLORONESC RIANA ANDREEA
LICEUL TEORETIC *MIRCEA ELIADE* LUPENI
Prof. coord. MEŞTER DIANA

În pădure

Este o zi frumoasă de toamnă în pădure.

Alexandru şi Ana sunt fraţi. Ei s-au dus în pădure să caute frunze, pentru a le picta. Între timp s-au întâlnit cu Laura şi Andrei, care sunt şi ei fraţi. Ei sunt prietenii lor. Căutau şi ei frunze. Copiii s-au decis să caute împreună frunze. Când băieţii s-au întors după nişte frunze care au căzut, fetele au dispărut. Ele au plecat acasă fără să le spună. Când s-au întors, nici urmă de ele. Le-au căutat şi le-au strigat timp de patru ore. Între timp, acasă, fetele erau îngrijorate că fraţii lor nu mai apar. Când s-a făcut seară, băieţii au renunţat să le caute. Ei s-au întors acasă ca să ceară ajutor. Când s-au întors, fetele pictau frunzele luate din pădure. Au vorbit cu ele şi le-au spus că nu este bine să mai plece de lângă ei. A doua zi s-au întors în pădure, dorind să mai găsească frunze. Fetele au văzut nişte frunze şi s-au apucat de cules. Între timp s-au întâlnit cu o veveriţă. Ele i-au chemat pe Alexandru şi Andrei. Andrei s-a urcat să îi ia ghinde dintr-un copac înalt. Veveriţa a luat ghindele şi a fugit. Copiii au fugit după ea. Au fugit ce au fugit, iar veveriţa s-a urcat în copacul cel înalt. Frunzele copacului pluteau în aer ca nişte vaporaşe pe apă.

Copiii au adunat multe frunze. Ei au înţeles că într-un fel veveriţa i-a răsplătit. Cei patru prieteni s-au întors acasă fericiţi şi s-au apucat de pictat.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

MENŢIUNE
KONTOS ROBERT
C.T.M.V. – ŞC. GIM. NR.5 VULCAN
Prof. coord. NICA ROXANA

Ziua norocoasă

Vara pleacă pe furiş lăsându-i loc toamnei frumoase şi bogate.

Eu şi Mario ne-am hotărât să facem o excursie în pădure deoarece peste câteva zile, clinchetul clopoţelului anunţă începerea unui nou an şcolar. Când să ajungem, am dat de un domn cu o livadă mare şi ne-am gândit să-l vizităm. Când să-l salutăm, ne spune:

- Bună ziua, feciori, ce vă aduce pe-aici ?

- Bună ziua, domnule, răspundem amândoi deodată.

-V-am observat că lucraţi în toi şi ne-am gândit să vă dăm o mână de ajutor.

- Bine, haideţi să culegem fructele, zice el fericit.

Şi aşa, noi ne apucăm de lucru, muncind cu spor. Entuziasmaţi, ne-am dus să culegem merele roşii ca focul. După ce am terminat, domnul ne-a răsplătit cu câteva mere roşii, apoi ne-am continuat drumul câteva ore. Am găsit un loc unde ne-am apucat să montăm corturile, apoi ne-am dus la joacă. Am luat nişte beţe şi ne-am prefăcut că suntem nişte războinici din vremea romanilor. Când să se însereze, am luat beţele şi le-am folosit ca să facem foc. Am pregătit ceva de mâncare şi într-un târziu am adormit.

Dis-de-dimineaţă, ciripitul păsărelelor ne trezeşte şi ne anunţă că mai avem încă o zi unde să ne distrăm. Am plecat în pădure şi am fost uluiţi de peisaj. Puţin mai încolo se auzea muzică de petrecere. Am privit puţin şi, ghici ce am găsit...veveriţele cântau, iepuraşii făceau tumbe, iar urşii râdeau. Numai un viermişor era trist deoarece prietenii săi l-au părăsit. Noi l-am înveselit şi el şi-a găsit astfel prieteni noi, eu şi Mario.

Şi aşa, ne-am întors la corturi, am împachetat şi am pornit spre casă.

Ce frumoasă este toamna !

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

MENŢIUNE
URSU ANDREEA
LICEUL TEORETIC *MIRCEA ELIADE* LUPENI
Prof. coord. MEȘTER DIANA

Toamna în pădure

Părinţii mei au hotărât să mergem în pădure.

Era o zi frumoasă de toamnă. Frunzele zburau şi se aşterneau pe pământul rece. Credeam că sunt vopsite. Erau minunate! Aveau culorile calde ale curcubeului: roşu, portocaliu, galben cu nuanţele lor. Mama mi-a spus să adun ghinde şi alune. Pădurea arăta ca într-o poveste: copacii cu frunze erau parcă nişte copaci cu mere de diamant, iar frunzele toate arătau ca un covor superb de mătase. M-am distrat cu familia mea. Am adunat fructe de pădure şi frunze încântătoare. Apoi, cu sora mea am făcut un mare şi încântător castel din frunze pe care l-am decorat cu alune.

Pădurea arăta ca o lume de basm! Am stat şi am explorat magica pădure, dar am auzit un bubuit şi am văzut o lumină aurie. Apoi norii s-au făcut cenuşii. Nu erau norii albi ca laptele şi pufoşi ca pernele, aşa cum îi cunoşteam. Erau norii care anunţau ploaia. Şi... chiar asta s-a întâmplat.

Trebuia să plecăm, dar m-am uitat înapoi şi mi-am întipărit în minte imaginea unui castel de frunze, acum aranjat cu picături de ploaie ca lacrimile.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

MENȚIUNE
TODOSIU TEODORA
LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE"
ȘC. GIMN. NR.1 LUPENI
Prof. coord. MUSCARI CORINA

În pădure

Într-o zi, eu cu famillia mea ne-am gândit să facem o plimbare până în pădure. Bruma argintie făcea să strălucească fiecare firicel de iarbă. Animalele deja îşi făceau privizii pentru iarna ce-o să vină. Păsările călătoare îşi luau zborul către ţările calde. Potecile pădurii parcă erau de catifea.

Dintr-o dată am auzit un răcnet, până când am văzut ursul cel fioros, care era doar obosit şi se ducea în bârlogul lui să tragă un pui de somn. Eu am fost speriată, dar părinţii mi-au zis că dacă nu-i fac nimic, nici el nu o să-mi facă nimic.

Aşa că ne-am continuat drumul prin pădure. Eu am zărit o vulpe tare focoasă. Şi ea îşi căuta provizii pentru iarna friguroasă. I-am făcut o poză şi ne-am continuat drumul.

Am ajuns într-o poiană din pădure, unde totul era aşa decolorat, încât nu am putut rezista şi ne-am tăvălit prin covorul de frunze colorate şi foşnitoare. După aceea ne-am continuat drumul prin pădurea minunată şi plină de surprize.

Pe mine şi pe familia mea ne-a prins ploaia şi ne-am adăpostit sub un arbore mare. După ce ploaia s-a oprit, am pornit la drum. Am zărit un iepuraş care îşi căuta provizii împreună cu familia sa. I-am făcut şi acestuia o fotografie şi ne-am îndreptat spre casă.

Când am ajuns acasă, le-am povestit prietenilor mei această minunată experienţă pe care am trăit-o împreună cu familia mea.

Nu o să uit această zi minunată din viaţa mea !

CREAȚIE LITERARĂ clasa a V-a

MENŢIUNE
SCHNEIDER IASMINA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 VULCAN
Prof. coord. CONSTANTIN SIMONA

În pădure

E toamnă. Frunzele copacilor au început să cadă. Soarele este mereu prezent, dar tot ce mai poate să facă este să lumineze câteva ore pe zi.

Ţăranii sunt pe câmp. Au treabă. Unii dintre ei adună porumbii, iar alţii adună strugurii din viţa-de-vie.

În pădure e mare agitaţie. Se aud păsările care tocmai şi-au luat zborul. Celelalte animale nu le bagă în seamă. Îşi văd de treaba lor. Doar trebuie să adune provizii pentru anotimpul aprig ce va veni.

Două veveriţe sunt puse pe ceartă. Una dintre ele a dat din greşeală peste cealaltă şi "victima" a scăpat toate ghindele adunate. Şi-a cerut scuze, dar degeaba. Veveriţa păgubaşă era prea încăpăţânată pentru a ierta.

Între timp, o vulpe era tare înfometată şi s-a gândit că i-ar prinde bine două-trei găini. Când a ajuns la ferma unui om a fost alungată de Azorel, care din nefericire era liber. Supărată, s-a întors în pădure şi a căutat un râu de unde să prindă câţiva peşti. Din nou a avut ghinion.

Seara, vulpea se duse în vizuină şi se culcă cu stomacul gol, iar cele două veveriţe s-au împăcat până la urmă. Acum vor fi mai atente pe unde merg şi chiar dacă experienţa se va repeta, şi-au promis că niciuna dintre ele nu se va mai supăra. Din acel moment au devenit prietene bune.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ
Preșcolari - Grupa mică

LOCUL I Samson Tiana
Școala Primară "SAMUEL" Deva

LOCUL III Szell Mark
Liceul Teoretic „Teglas Gabor"
Deva

LOCUL II Nalboc Daria
Școala Gimnazială nr. 4 Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ
Preșcolari - Grupa mijlocie

LOCUL I
Nagy David
Colegiul Tehnic
“Mihai Viteazu”
Grădinița P.N. Nr. 4
Vulcan

LOCUL I
SANDULACHE
ADELINA
Grădinița P.P. Nr. 1
Hunedoara

LOCUL II
GHIOCA
LAURENȚIU
Școala Gimnazială nr. 4
Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ
Preșcolari - Grupa mijlocie

LOCUL II
GHENESCU OVIDIU
Grădinița P.P. Nr. 1 Hunedoara

LOCUL III
KIS TOMA
Școala Primară "SAMUEL" Deva

LOCUL III
OROSZ ORSOLYA
LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE"
ȘC. GIMN. NR.1 LUPENI

Secțiunea PICTURĂ
Preșcolari - Grupa mare

LOCUL I
ARCANA MELISA
Grădinița P.P. Nr. 3 Petroșani

LOCUL I
NEDELCU FLAVIA
Grădinița P.P. Nr. 3 Petroșani

LOCUL II
POTCOVEL GIORGIANA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ

Preșcolari - Grupa mare

LOCUL II
PARASCHIV REBECA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

LOCUL III
MATURAR GEORGIANA
Școala Gimnazială Romos

LOCUL III
TONCEA TUDOR GEORGE
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

LOCUL III
BRĂTESCU LONINIO MARIO
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediţia a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

PREMIUL I

FLORE ALEXANDRU

C.T.M.V. – ŞC. GIM. NR.5 VULCAN

Prof. coord. MURARU ALINA

Armonia toamnei

Lumina rubinului galben încearcă să pătrundă cu greu printre norii plumburii.

Păsările zboară spre ţările de soare pline. Toamna îşi arată chipul fermecător pe cerul azuriu şi presare magie pe întreaga natură. Frunzele dansează a-lor vals, unde vântul alcătuia coloana sonoră.

Podoaba naturii devine o multitudine de culori. Arborii amorţiţi se bucură de lumina palidă a soarelui ce cu greu trecea printre ramurile acestora. Gâzele posomorâte îşi caută adăpost sub frunzele îngălbenite parcă de durere.

Copacii fără veşmânt aşteptau cu drag reîntoarcerea primăverii.

Doar doi cocori rezistau gerului şi stăteau pe crengile uscate ale copacilor. Din codrul bătrân se aude sunetul cristalin al râului ce completa tabloul de vis.

Dintr-o dată de pe bolta cerească Zâna Toamnă coboară în a ei trăsură fermecătoare ce oferea o hipnoză melancolică.

Aceasta îmi spusese cu un glas cristalin: „Şi toamna poate fi la fel de frumoasă ca primăvara, trebuie doar să-i desluşeşti misterele”

Întreaga natură se metamorfozase într-un peisaj autumnal desprins parcă dintr-un basm.

Din livadă se simţea mirosul murelor roşii şi galbene şi al strugurilor ce abia aşteptau ca oameni să-i zdrobească şi să se înfructe din dulceaţa şi mustul acestora.

Firul de iarbă plin de lacrimile lui Septembrie se apleacă încet, încetişor, iar odată cu el şi podoaba naturii devenea din ce în ce mai posomorâtă.

Chiar dacă natura părea moartă, frumuseţea ei mă fermeca. Cred că nici un om nu va putea desluşi misterele toamnei.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

PREMIUL II
BULTEAN IULIA
ȘC.GIM .A.DENSUSIANU-HAȚEG
Prof..coord. IUGA ANIELA

Domnia Toamnei

Vara ne aruncă o tristă, o ultimă privire înainte de a ne părăsi. Toamna îşi începe domnia încet, dar sigur. Norii plumburii vin în grabă acoperind soarele care ne-a mângâiat toată vara. Lacrimile lui Septembrie udă pământul. Păsările călătoare pleacă luând cu ei toată bucuria. Ele sunt zorite de către strigătul de război al vântului.

Frunzele se desprind din pomi legănându-se ca o şoaptă. Plopii fac rugăciuni cerând înduioşare şi compasiune, dar Toamna trece indiferentă, stricând tot cea ce a rămas în urma verii. Doar ciorile râd de bucurie atunci când pomii suferă, deoarece aceştia le-au izgonit de printre crengile lor. Fluturii multicolori care înveseleau cerul au pierit sub greutatea săgeţilor trimise de cer.

Dar şi Toamna are zile frumoase. După ce distruge tot ceea ce este legat de vară, începe să picteze. Pădurile sunt arămii. Merele sunt roşii, precum sângele unui brav voinic. Mirosul apetisant al gutuilor se simte de la distanţă. Izvoarele spun poveşti despre bogăţiile ţărmurilor îndepărtate. Viile sunt vesele atunci când mâinile fetelor harnice, dar firave le culeg rodul: strugurii albi, negrii, mari, mici.

Toamna este un pictor iscusit. De la galbenul pal, până la roşul ca focul, totul este încântător şi liniştitor pentru suflet, pentru suflet…

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

PREMIUL III
ȘTEFĂNIC EMANUEL
ȘC.GIM. ARON DENSUSIANU -HAȚEG
Prof. coord. IUGA ANIELA

Spectacol de toamnă

Anotimpul fanteziilor şi culorilor a sosit, pictând natura ca un măreţ pictor.

Frunzele plutesc în aer ca nişte bărcuţe pe apa mării. Sute şi sute de frunze se desprind de pe ramurile copacilor care până azi le erau casă, formând un covor moale şi multicolor. Bruma îmbracă şi ea solul cu straie argintii.

În pădure pe lângă casa mea, gâzele înfrigurate îşi caută adăpost sub armura pământului. Unii copaci de lângă drum încă au veşmânt galben. Par nişte lumânări aprinse care veghează aleea veselă căci şi-au primit hainele ruginii. Unii copaci nu au norocul acesta. Stau trişti, cu crengile ude şi fără veşmânt. Singurul care se plimbă pe stradă este tomnaticul vânt, împrăştiind miresme de toamnă: mirosul merelor şi al frunzelor.

Norii plumburii deasupra pădurii mai au puţin şi încep să plângă cu lacrimi de argint, spălând frunzele moarte de pe solul rece. Razele soarelui curajos, trec cu uşurinţă printre crengile copacilor, mângâind solul stors care caută odihnă.

Când vântul apare, crengile copacilor se mişcă, făcând să cadă frunzele într-o ploaie multicoloră. Spre deosebire de o ploaie normală, când picăturile cristaline se îndreaptă direct spre sol, ploaia de frunze este haotică. Nici măcar o frunză nu ştie pe unde să o apuce.

Atunci când vântul se opreşte, natura împietreşte, iar totul pare un tablou surprins de un pictor îndrăgostit de cel mai frumos anotimp, toamna.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

MENŢIUNE
OLĂRESCU IULIA
ȘC.GIM. ARON DENSUSIANU-HAȚEG
Prof. coord. IUGA ANIELA

Toamna- un anotimp magic

A sosit şi pe meleagurile noastre, zâna belşugului şi a bogăţiei, toamna, în caleaşca ei de frunze ruginii. Ea este îmbrăcată cu o rochie ţesută cu fire de aur, iar pe cap poartă o cununiţă bătută în pietre scumpe, în formă de fructe.

Lacrimile ei udă pământul amorţit. Copacilor roşiatici le cad pe rând frunzele aurii şi arămii. Soarele palid se ascunde după norii cenuşii. Pe covorul foşnitor zac câteva mere roşii cu miros parfumat şi miez dulce. Pe câmp, munca este în toi. Bruma a împodobit grădina bunicilor. Pe stradă, se plimbă iernaticul vânt, vestind venirea iernii. Păsările călătoare pleacă pe rând în ţările calde. Pe masa de stejar din curte, frunzele sunt moarte.

Toamna, acest anotimp frumos, culcă animalele în vizuini şi cheamă copiii la şcoală. Vacanţa mare a zburat ca un stol de rândunele, în şcoli auzindu-se clinchetul clopoţelului.

Zilele scurte şi umede, nopţile lungi şi aspre ne şoptesc că iarna se apropie cu paşi repezi.

Toamna este ca o doamnă ruginie, care a pus stăpânire pe întreg ţinutul şi care aduce în sufletele oamenilor un sentiment de tristeţe.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

MENŢIUNE
NUŢĂ ALEXANDRU
C.T.M.V. – ŞC. GIM. NR.5 VULCAN
Prof. coord. MURARU ALINA

A sosit aşa deodată toamna …

Este toamnă, anotimpul feeric al zânei melopeelor şi a doamnei cucurbitaceelor, ce gâdilă pădurea cu cei trei fii ai săi: vântul, bruma şi ploaia.

În satul micuţ şi adormit de la poalele muntelui, se întâmplă cel mai trist lucru din această toamnă, ce parcă a îngheţat orologiul timpului cu lacrimile norilor plumburii, căderea ultimei picături de sânge din copacul rămas golaş ce tremură la fiecare vibrare a vântului. La aflarea cumplitei veşti răspândite de o cioară zgribulită şi flămândă, râul voios şi liniştit s-a trezit la viaţă, fugind ca un balaur prin câmpia umflată de legumele udate de lacrimile curate şi monotone ce curg din ochii lui Septembrie. În livada de la malul râului, ruptă parcă dintr-un colţ ceresc, fructele rumene şi sănătoase îşi arată frumuseţea şi tandreţea, fiecare după asemănarea lor: merele strălucesc în vârful ramurilor noduroase ca nişte rubine rare smulse din întunecimea pământului, perele speriate de schimbarea vremi pălesc într-o culoare magnifică ce gâdilă străfundul sufletului, iar prunele zemoase şi movali ne îmbie într-o scurtă călătorie a miresmelor care se va termina atunci când admiratori vor părăsi fructul binevoitor. Înainte să părăsim locul magic, trebuie să ne aplecăm privirea pentru a admira frumoasele crizanteme cu talie subţire, ce emană o delicateţe şi o alură demnă de o domnişoară înconjurată de un covor de monede de aur şi aramă.

Curând, toate aceste frumuseţi vor fi distruse de Crăiasa Zăpezi ce bate deja supărată la uşa Zânei Toamne, cerându-şi drepturile de crăiasă. Dar până atunci, haideţi să ne scoatem melancolia din suflet şi să ne bucurăm de toamnă, fie ea bună sau rea!

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

MENŢIUNE
DRĂGHICI VLAD
C.T.M.V. – ŞC. GIM. NR.5 VULCAN
Prof. coord. MURARU ALINA

Festivalul toamnei

Bătrânul şi impunătorul An, îşi chemă din nou minunatele lui fiice în sala palatului, numită sugestiv „Sala timpului”.

Frumos îmbrăcate şi cu codiţele împletite şi-au făcut apariţia cele patru copile. Pe ordinea de zi era discutarea activităţii, fiecare având în vedere activitatea ei. Prima a fost Primăvara, apoi Vara, iar acum a venit şi rândul Toamnei, fetiţa pistruiată şi cu părul roşcat, neastâmpărată, zglobie şi plăpândă.

Toată adunarea avea ochii aţintiţi spre domnişoara care, cu glasu-i când foarte timid, când foarte vocal, şi-a expus întreaga activitate. Le-a explicat că prietenii ei, care îi sunt alături şi o susţin, sunt: Vântul, Bruma şi Soarele, care apărea ruşinos. Vântul a scuturat toate frunzele multicolore de la galben pal, până la roşu aprins, iar covorul format în urma lor era magnific. Acum copacii erau ca scheleţii.

Toamna, s-a urcat într-o caleaşcă din frunze maronii şi uscate şi a pornit spre apus. Cerul, căpăta deseori culori mohorâte şi triste. Norii cenuşii şi grei dădeau drumul picurilor de ploaie, care erau într-o cursă continuă ştiută doar de ei. Şi fulgerul era prezent, instalându-se melancolic. Lumina pe care o producea era asemenea aurorei boreale.

Dar nu toate zilele sunt la fel. Când prietenul Soare se decide să-şi strecoare razele aurii pe pământ, totul prinde viaţă. Gospodarii merg pentru a-şi culege rodul muncii lor. Fructe şi legume de tot felul, care mai de care, zemoase şi gustoase, aşteaptă să fie transformate în dulceţuri şi compoturi, ghiveciuri şi zacuscă.

Dar nu numai atât. Începe şi minunata şcoală, templul învăţăturii. La deschiderea primei zile de şcoală, sute de copii sunt prezenţi cu emoţii în piept, cu flori într-o mână şi, alături de părinţi, aşteaptă noua etapă a inteligenţei.

Astăzi, Bătrânul An a fost din nou mândru de fiicele lui, ca de fiecare dată.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

MENȚIUNE
ȘTEFAN DENISA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 VULCAN
Prof. coord. PALIȚĂ ELENA

Magia schimbării

Toamna se apropie cu paşi repezi. Schimbarea răcoroasă se face în fiecare zi din calendar, iar magia se lasă uşor descoperită. Copacii dezgoliţi formează trunchiului un covor foşnitor, plin de culori amestecate.

Rândunelele se pregătesc pentru a părăsi locul rece, emigrând spre zonele calde. Legumele coapte aşteaptă a fi culese din grădinile gospodarilor, înainte de a le îngropa stratul spumant de lapte. Crengile se lasă uşor aplecate asupra frunzelor, simţindu-se goale şi pusti. Soarele nu-şi face apariţia la fel de des ca în anotimpul anterior, iar căldura lui slăbită se ascunde printre norii întunecaţi. Aerul rece le şopteşte animalelor ce va urma, iar acestea îşi caută un loc mai bun şi mai călduros. Privind în jur schimbarea rapidă, încep disperate a descoperi locuri primitoare în care vor sta în anotimpul îngrozitor şi înşelător.

Trena toamnei lasă în urmă caleaşca cu frunze, copacii dezgoliţi, străzile pustii şi ameţitul soare. Următoarea schimbare a lui Decembrie va avea numeroase surprize, dar diferite temeri apăsătoare. Însă, misterioasele rândunele au norocul de a-se bucura de fiecare dimineaţă călduroasă şi de fiecare zbor lin pe bolta albastră, mângâiate de fiecare rază.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediţia a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VI-a

MENȚIUNE
TOMA ELENA
ȘCOALA GIM. BĂNIȚA
Prof. coord. RĂDUȚOIU ALBU ANDREEA

Toamna este minunată

Părerea mea este că, toamna este cel mai frumos anotimp dintre toate. El este frumos pentru că, frunzele adormite cad din cenuşiii copaci. Soarele a început să se ascundă după norii plumburii. Nu mai are aceeaşi putere pe care o avea altă dată. Animalele au început să-şi caute provizii pentru iarna ce va sosi.

Oameni au început să-şi scoată din pământ recoltele, pentru a le pune în beciuri, pentru iarnă. Au strâns fructele zemoase, pentru a face compoturi şi dulceţuri ca să le pună la cămară.

Plantele au început să se usuce şi să moară în aşteptarea iernii. Toamna aduce bucuria copiilor de a începe şcoala şi a-şi revedea colegii. Când vine toamna în sufletul meu este doar bucurie şi fericire. Ea aduce bucurie în casele oamenilor, pentru că ea vine cu peisaje colorate. Păsările au plecat în ţările calde ştiind că ea vine cu frigul. Zilele sunt mai scurte iar dimineţile sunt mai reci şi mai brumate. Copiii se joacă în frunze făcând mormane şi aruncându-se în ele, sau ascunzându-se prin ele.

Toamna mai are şi însuşiri frumoase!

Secțiunea PICTURĂ
Clasa Pregătitoare

LOCUL I
VLAD SARA ALEXIA
C.N.I. "CARMEN SYLVA"
Petroșani

LOCUL III
BOLDURA JESSICA
Școala Gimnazială Nr. 4
Vulcan

Secțiunea PICTURĂ
Clasa Pregătitoare

LOCUL II
POPA SLUSARIUC RYAN
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

MENȚIUNE
ȚALAPIN ELIZA
Liceul Teoretic " Mircea Eliade"
Școala Gimnazială Nr. 1 Lupeni

MENȚIUNE
BELA RAISA MARIA VIORICA
Liceul Teoretic "Teglas Gabor"
Cristur

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ
Clasa a I-a

LOCUL I
PÎRLEA AMALIA
Școala Primară "SAMUEL" Deva

LOCUL III
GRIGORAȘ ANDREI MARIUS
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

LOCUL II
DEMETERCĂ LARISA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ
Clasa a I-a

MENȚIUNE
MOROȘANU IONUȚ
Școala Gimnazială nr. 7 Petroșani

MENȚIUNE
BELA EDUARD IOAN ANTON
Liceul Teoretic "Teglas Gabor"
Cristur

MENȚIUNE
NICA ANDRA IOANA
Școala Gimnazială nr. 7 Petroșani

MENȚIUNE
RADEȘ ȘTEFAN
Liceul Tehnologic "RETEZAT"
Uricani

Secțiunea PICTURĂ
Clasa a II-a

LOCUL I
POPESCU ȘTEFAN DRAGOȘ
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

LOCUL II
KOCSIS ANDRADA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

Secțiunea PICTURĂ
Clasa a II-a

LOCUL III
DARADICI ANDREI
Liceul Teoretic "Teglas Gabor" Cristur

MENȚIUNE
ILIE LIGIA
C.T. " C-tin Brâncuși"
Școala Gimnazială Nr. 5 Petrila

MENȚIUNE
STAN RĂZVAN
Școala Gimnazială "Dominic Stanca" Orăștie

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

PREMIUL I
TOMA ANDREEA
C.T.M.V. VULCAN
Prof. coord. ȘCHIOPU MAGDA

În sufletul meu e toamnă

Zilele calde și toride de vară au trecut de mult, lăsând în urmă regretele despărțirii. Adierea ușoară și înmiresmată de dimineață intră pe fereastra deschisă, trezindu-mă.

Merg la geam și mă oglindesc în pervazul presărat cu brumă. Pe el uscată, micuță și firavă stă înfrigurată o pată de culoare roșiatic-verzuie, de cristal. Îmi ridic privirea pe cărare, mergând pe unduitura ei și ajung la linia orizontului. Vârfurile ondulate ale munților se intersectează cu o nobilime, de măruntele bucăți de mătase, care se mișcă lin pe albastrul infinit.

Îmi cobor privirea brusc și mă uit la deschizătura pădurii ca a unui castel. După un copac se zărește o mantie galben-maronie, iar pe cap o coroniță cu sute de cristale minuscule. O observ, iar ea fuge lăsând în urma ei doar mantia lungă. Ies din casă și îmi afund picioarele greoaie în mușchiul de verdeață. Simt o vibrație în corp.

Caut cărarea cu privirea, aceasta este înconjurată de fire plăpânde și uscate de iarbă rece. Pământul umed îmi servește ca și cărare. O iau la fugă, intru în palatul imens de copaci și frunze și mă opresc. Simt o picătură pe nas prelungindu-se pe lungul lui și căzând pe solul acoperit cu o multitudine de fire țesute sub formă de covor. Totul e foarte calculat. Privesc cerul, care acum câteva minute era senin, iar acum e acoperit de o pânză murdară din care cad mici picături acrilice decolorate. E trist.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

Tabloul este completat cu sute de degete mici, mari împodobite cu straie moderne. Țintele care cad neîncetat din cer se preling pe fețele de pergament ale frunzelor. O adiere rece mă înfioară, mă uit împrejur să caut ființa cu mantie de un roșu-maroniu, dar nimic, doar niște pași în jurul meu, mulți, ritmici. Calcă pe covorul uscat și le delimitează în mai multe cristale ca un artificiu. Plouă, plouă, privirea se încețoșează și nu mai văd, decât o rază galbenă de soare făcându-mi cu ochiul. Mă adăpostesc sub un tavan de frunze, unde nu se simte nici ploaia, nici vântul. Dintr-un colț de copaci iarăși se vede o coroniță și o mantie. Mă apropii încet, încet să n-o sperii, dar în zadar. Când ajung la copac o vulpe flocoasă mă privește mirată.

Ploaia s-a oprit, iar soarele mai înveselește puțin peisajul. Eu nu îmi pot scoate din minte ce am văzut. Coama de leu prevăzută pe cer, își prelungește chinuit o șuviță, luminându-mi parcă calea către un miros. Merg pe cărare, și cu speranța că o voi găsi pe ea, îi fac un semn soarelui de mulțumire.

Mergând pe frunzele uscate picioarele creează sunete de operă. Ajung într-un luminiș, iar printre copacii cu scoarța umedă și bătrână, șerpuiește un râu ca o panglică de gimnastă. Cristalinul lui îmi atrage atenția. Soarele, care se admiră în oglinda râului, îmi spune să merg mai departe.

O zăresc pe ființa minunată dincolo de stânci. E mai frumoasă decât prima oară. În jurul ei are un voal de adiere rece ca un scut. Cerceii ei sunt sub formă de struguri, iar rochia sclipitoare e țesută cu frunze.

Când să o privesc mai atent, fiind exact în fața ei, dispare printr-o explozie de frunze.

Se lasă o liniște apăsătoare, rămân cu fața împietrită în locul unde am întâlnit-o și privesc ținta spre infinitul adânc „În sufletul meu e toamnă”.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

PREMIUL II
BUTĂ ADRIANA
LICEUL TEORETIC *MIRCEA ELIADE* LUPENI
Prof. coord. MEȘTER DIANA

În sufletul meu e toamnă

E frig și plouă continuu. Pereții sufletului meu îngheață-n lacrimi înecate și îngână cântecul de dor al durerii.

Cad frunzele păgâne pe pământul amorțit. Totul este părăsit. Aleg să plec pe tărâmuri neumblate, să străbat cotloanele nemuririi spre poarta fericirii, ce pare imposibil de găsit.

În drumul meu mă împiedic de oameni triști. Șiruri de lacrimi curg de-a pururi prin aceste locuri.

Simfonia trecutului și a zilei de mâine se întâlnesc în drumul spre o viață nouă, ce nu are de gând să mai sosească.

Oamenii devin reci și se închid în casa inimii, până când soarele are să iasă-n calea lor.

Trec de parcurile și de străzile ce odinioară suspinau a plinătate de zâmbete…acum nici măcar norii nu se mai arată fericiți de timpul ce-a trecut și nu trebuia s-o facă.

Îmi aduc aminte de zilele-n care totul în jurul meu era colorat, vedeam lumea desenată în creioane colorate, acum totul a devenit negru, desprins dintr-un film de groază nesfârșit, care tinde să-ți placă și totuși îl urăști.

Răstălmăcesc prin sentimente, dar nimic nu mai are logică. Mă simt singură-n lumea asta de roboți controlată cu maneta vieții de dincolo.

Îmi părăsesc orașul cu gândul să trec de bariera ce mi-o impune propriul trai, însă oriunde aș merge e la fel.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

Comunic cu insectele în mod terapeutic și sper ca măcar ele să mă înțeleagă așa cum nimeni nu poate.

Vântul puternic mă duce cu gândul la căldură, joacă și flori. Totul moare-n calea mea și simt cum mă sfârșesc, când văd cum timpul a zburat și mi s-au dus anii cei simpatici ai copilăriei.

Vreau iar să alerg în soare, vreau să schimb lumea, să reînvie vara, dar mă opresc și mă gândesc: decât să înfrunt soarta și să pierd timp încercând să-ntorc clepsidra, mai bine încerc să accept cruda realitate, căci nimic nu e rău în a vedea un început într-un sfârșit.

Deodată ploaia se oprește, iar vântul se mai domolește. Cad la pământ și rămân timp îndelungat acolo. Când mă trezesc totul e altfel, de parcă aș fi într-o altă lume.

Privesc păsările călătoare cum zboară prin văzduh și mă regăsesc în fiecare frunză și picătură căzută la pământ.

Frigul îmi încălzește sufletul și parcă toamna capătă un alt contur.

Deși acum zâmbesc, mai am o întrebare în inimă căreia nimeni nu-i poate da răspuns: oamenii schimbă lumea, dar lumea schimbă oamenii?

De ce ei nu apreciază natura? De ce nu se bucură de ceea ce au? Eu sunt om, dar nu simt ca ei. Câte tipuri de oameni sunt? Câte suferințe și câte bucurii pot pătrunde în interiorul unei singure persoane? Câte sentimente pot avea deodată?

Toate întrebările-mi macină sufletul și treptat ajung din nou să mă închid cu o mie de lacăte.

În sufletul meu e toamnă iar, și iar, și iar…

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

PREMIUL III
APETREI MIHAELA
L.T. LUPENI-ȘC.GIMN.NR.1 LUPENI
Prof. coord. KELEMEN MELINDA

În sufletul meu e toamnă

În septembrie, când mă uit pe fereastră, simt că e toamnă și în sufletul meu.

Toamna, așa cum zboară frunzele bătute de vânt, așa zboară și gândurile și amintirile mele plăcute și mai puțin plăcute. De exemplu, amintirile plăcute sunt ca frunzele colorate în culorile toamnei, iar amintirile mai puțin plăcute sunt ca frunzele ruginii, frunzele complet moarte.

Așa cum bine știm, în acest anotimp, păsările călătoare pleacă în țările calde și astfel lasă un fel de regret în sufletele oamenilor, deoarece știm bine că până la primăvară nu le vom mai revedea. Tot la fel, atunci când plecăm de lângă cineva drag sau cineva drag pleacă de lângă noi pentru o perioadă mai lungă de timp, în sufletul nostru își face loc un dram de tristețe.

Așa cum afară bate vântul, tot la fel gândurile noastre sunt „ bătute de vânt" în mintea noastră (momentul acela de liniște în care ne adunăm gândurile și încercăm să găsim soluții la unele probleme), de aici și expresia „vântul zboară ca gândul".

Toate roadele bogate ale toamnei, toate culturile aduse din grădini și toate fructele din pomii fructiferi pot fi asemănate cu semințe de bucurie și de veselie, toate semințe bune ale sufletelor noastre.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

Așa cum toamna are și părți bune, și părți rele, tot la fel și sufletul nostru are și părți bune și părți rele. Unii nu se apreciază așa cum sunt, vor să se schimbe, să fie altfel. Ploile frecvente de toamnă nu sunt chiar îmbucurătoare pentru toți, sunt mai degrabă îmbucurătoare pentru copii, deoarece au ocazia să își poarte pelerinele de ploaie.

Unii nu își amărăsc sufletul gândindu-se la defectele lor și se apreciază exact așa cum sunt, așa cum lăsând deoparte vremea urâtă, posomorâtă, puteam vedea și părțile bune, vesele cum ar fi copacii pictați de natură în culori vesele sau merele din care poți să faci o dulceață bună pentru iarnă.

Astfel, simt că în sufletul meu e toamnă, pentru că toamna se aseamănă mult cu sufletul meu aș putea spune că și în sufletele celorlalți oameni din jurul meu e toamnă, pentru că fiecare are în sufletul său și părți bune, și părți rele, exact ca anotimpul toamna.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

MENȚIUNE
IONESCU IOANA
ȘC.GIMN. DOMINIC STANCA ORĂȘTIE
Prof. coord. RUSU IOANA

În sufletul meu e toamnă

Ce lucruri ar putea defini toamna? Răspunsuri sunt multe și variate, care ar putea veni de la mulți oameni diferiți. Dar nu toți au același sentiment în legătură cu anotimpul păsărilor călătoare.

Toamna nu este neapărat un anotimp, este o stare de spirit. Atunci când vezi prima frunză îngălbenită, ce sentiment pune stăpânire pe tine? Nostalgia. Când păsările călătoare își părăsesc țara, ce stare îți acaparează sufletul? Tristețea. Dar să fii trist nu e un lucru rău, e un lucru profund, un lucru autumnal, un lucru puternic și grandios.

Stările, sentimentele, nevoile pe care ni le oferă toamna sunt speciale. Sunt lucruri pe care nu mulți le acceptă și pe care nu mulți le pot avea.

Acesta este anotimpul ploilor de lacrimi, grămezilor de flori îngălbenite și cerurilor întunecate, anotimpul lucrurilor triste, dar în același timp și frumoase.

Sufletele noastre sunt limitate în a simți lucruri și asta e pentru că noi nu vrem să simțim mai mult. Nu știm să experimentăm lucruri noi și acesta e un lucru foarte rău.

Un citat spunea ,,Avem două vieți. A doua începe când ne dăm seama că avem numai una.''

Aceasta ar trebui să facem și noi. Să ne dăm seama de ce avem și de ce am putea avea doar îndrăznind.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

MENȚIUNE
HAȚEGAN DIANA
ȘC.GIMN. DOMINIC STANCA ORĂȘTIE
Prof. coord. RUSU IOANA

În sufletul meu e toamnă

Toamna… Un anotimp de poveste! Așa percep eu acest anotimp în care toată natura se transformă într-un loc magic, plin de culoare și de miresme îmbietoare!

Mă trezesc într-o dimineață de toamnă, în care lacrimile lui octombrie udă pământul și privesc natura pleoștită și umedă. Picăturile, ca niște perle, se preling pe geam, parcă ar fi niște lacrimi atât de pure și de sincere. Afară, bruma argintie a împodobit grădina. Bălțile au căpătat deja vânătăi de la loviturile neîncetate ale ploii. Ceața deasă și lăptoasă acoperă aproape în întregime peisajul autumnal și monoton. Mă simt ca într-o poveste fantomatică, aceasta dându-mi fiori.

După ce mă trezesc din visare, observ că niște raze palide de soare pătrund în ceața albicioasă, ridicându-se ușor. Ploaia a încetat și ea. Copacii stingheri mai au ca tovarășe de companie câteva frunze arămii, care se desprind ușor de pe ramurile ude și plutesc în adierea vântului ca niște bărcuțe. Aleile sunt pline de covoare foșnitoare de frunze multicolore. Pădurea e tare încărcată, roșiatică și arămie, e ca un desen cu pete de culoare combinate pe hârtie. Este ceva mirific! Natura și toamna, mă inspiră, îmi dă aripi să zbor. Mă apuc să pictez melancolică.

Deschid geamul să inspir aerul curat de toamnă care mă revigorează. Un vânticel rece adie, iar soarele mult dorit s-a ascuns după norii plumburii care nu-i dau drumul. Iar mă simt tristă, căci totul e cenușiu. Soarele dădea un strop de culoare peisajului monoton. Dar, ceva îmi atrage atenția. Un miros îmbietor de mere coapte și struguri zemoși îmi gâdilă nările. Munca e în toi. Toamna e zâna belșugului și a bogăției. Mă simt atât de bine!

Dintr-o dată, păsările călătoare înnegresc văzduhul cu zborul lor și pleacă în țările de soare pline vâslind în înălțimi.

Toamna e ca un castel din basme. Este anotimpul meu preferat pentru că e fantastic.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

MENȚIUNE
ANGHELUȘ ANCA
LICEUL TEORETIC *MIRCEA ELIADE* LUPENI
Prof. coord. MEȘTER DIANA

În sufletul meu e toamnă

Soarele bătea încet pe pământul amorțit. Frunzele arămii se unduiau ușor în adierea plăpândă a vântului. Ceața punea stăpânire peste dimineață devenind un mic iad încețoșat.

Mingea uriașă de foc ieșea falnică dintre munți, alungând încet ceața. Parcă-mi saltă inima de bucurie la vederea tabloului cald de frunze ca focul ce arde mocnit prin sobe. Cu sfială, câte o frunză se dezlipea de crengile înghețate ale copacilor formând un covor cald de culori vii, desprinse parcă din paradis. Mii de culori de auriu, portocaliu și roșu îmbogățeau imaginea naturii care își face ultimele răsuflări.

Câte un stol pierdut de cântăreți din pădure își exersau cel de pe urmă zbor, înaintea călătoriei lungi spre locuri calde. Zburau, zburau mereu părăsindu-și îndurerate palatul de astă-vară.

Viile au început să adie un miros îmbătător de struguri copți. Boabele suculente stăteau strânse în ciorchinii fermi. Livezile s-au umplut de fructe suculente și dulcegi, precum merele lucioase și perele frumos mirositoare. Mici foșnete grăbite se aud prin covorul de frunze, sub pașii mărunți ai câte unui animal, repeziți să își strângă ultimele provizii, înainte de anotimpul înzăpezit. Numai lupii, puternici și înșelători rânjesc înfometați după câte-o creangă, sclipindu-le ochii cruzi după câte o hrană pe cinste.

În gospodării este agitație mare pentru a putea echilibra resursele de hrană la timp. Mâinile dibace pregăteau sute de feluri de mâncare, depozitate fiecare la locul lor. Recolta bogată de fructe și de legume este culeasă și depozitată în spații adecvate.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

Pentru mulți, toamna nu reprezintă mai mult decât un anotimp, mai mult decât doar o simplă schimbare de culoare, pentru alții e precum un castel vechi și abandonat, cu geamuri sparte prin care șuieră sentimentul fricii, al morții, și fiori reci, precum o lamă de topor ascuțită, care sfâșie cele mai mari visuri, precum un adevărat infern cu grea șansă de scăpare.

Pentru mine însă, toamna este ca un scut împotriva răului, ca o plapumă de culoare peste suflet, care mă învesește de fiecare dată. Toamna este un anotimp care oferă naturii o șansă la schimbare, care o omoară încet, dar manierat pregătind-o pentru renașterea curândă, și o apără de înghețul infernului iernii. Toamna este un anotimp care apără natura și o îmbracă într-o frumoasă haină îmbibată în paleta de culori calde a unui pictor.

În concluzie, schimbările drastice ale anotimpului toamna mângâie natura, precum un copilaș este mângâiat pe creștet în primii săi pași. Bine ai revenit, toamnă aurie!

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VII-a

MENȚIUNE
MUȘAT MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ .NR.4 VULCAN
Prof. coord. STÎNGĂ DANA

În sufletul meu e toamnă

A venit din nou toamna, așa ca de fiecare dată. Aceasta a venit cu pași repezi, vremea rece și culori aprinse. Ea vine după vară și parcă trece mult mai repede decât aceasta.

Când toamna a sosit câteva lucruri au început să se schimbe, soarele a început să capete ,, dinți'', norii cenușii încep să se înmulțească. Ziua se termină din ce în ce mai repede, noaptea începe să capete mai mult timp, iar căldura a pierdut în fața vremii reci. Copiii încep să meargă către școală, iar după terminarea cursurilor parcă mai toți încep să se joace cu frunzele viu colorate. A venit și octombrie, a mai trecut o lună, iar elevii din școli încep lucrările și proiectele care arată cât de frumoasă este toamna. Ei merg după frunze de diferite culori pentru a începe această activitate. Copacii care erau verzi parcă îmbătrânesc mai tare pe zi ce trece, iar vremea și cerul par să fie de partea lor. De asemenea cerul, începe să capete un gri foarte închis, ploaia revine în forță și începe să ude pământul. În livezi parcă se văd tot mai mulți oameni fericiți, deoarece culeg cât mai multe fructe binecuvântate, unul mai dulce ca celălalt.

Copiii așteaptă ca părinții lor să le facă care mai de care, suc de fructe, pentru a putea pleca ,, mai în formă'' la joacă. Toată lumea începe să își schimbe hainele din cele subțiri și scurte în cele lungi și groase.

Parcă acest anotimp trece puțin câte puțin cu fiecare zi care se taie din calendar. Cum ziua e pe sfârșite copiii sunt nevoiți să meargă către casă mai repede ca de obicei. Tocmai de aceea copiii sunt puțin triști și tot din acest motiv se aude glasul fiecărei mame, ce își strigă copilul pentru a merge acasă. Toamna trece, dar va rămâne în sufletul tuturor până în următorul an.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ

Clasa a III-a

LOCUL I

IRIZA ALECSIA

Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

MENȚIUNE

SZILVESZTER ELIZA PETRA

Colegiul Tehnic "Mihai Viteazu" Vulcan

MENȚIUNE

DAVID BIANCA

Școala Primară "SAMUEL" Deva

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ
Clasa a III-a

LOCUL II
BÂRDEA LIVIA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

LOCUL III
URSEA RĂZVAN
Liceul Tehnologic "RETEZAT"
Uricani

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI - a 2015

Secțiunea PICTURĂ
Clasa a IV-a

LOCUL I
CICHI DIANA ROMINA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

LOCUL II
FEHER ESTERA
Școala Gimnazială Romoș

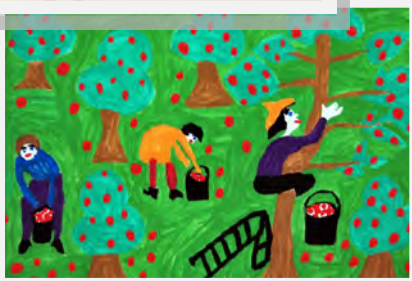

LOCUL III
BARABAȘ MARIO
C.T. " C-tin Brâncuși" Școala Gimnazială Nr. 5 Petrila

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

Secțiunea PICTURĂ

Clasa a IV-a

MENȚIUNE
NEDELCA LARISA MIHAELA
Colegiul Național "Mihai Eminescu"
Petroșani

MENȚIUNE
KACSO NORBERT
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

MENȚIUNE
FURCĂ ADRIANA
Școala Gimnazială "Dominic Stanca"
Orăștie

MENȚIUNE
LASCAR SELIA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

PREMIUL I
RUSU DIANA
LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE"
ȘC. GIMN. NR.2 LUPENI
Prof. coord. MIEILĂ STELA

În sufletul meu e toamnă

Toamna e crucea pe care este răstignit timpul, ce trece în așteptarea primăverii.

Privind în oceanul de trăiri al ființei mele, toamna nu reprezintă doar anotimpul în care toată natura se pierde în eterna noapte, ci și mii de stele ce definesc emoții ce nu pot fi adunate în constelații.

Pe fiecare frunză ruginie, ce se desprinde grațios din copacul său de vise și amintiri pierdute, trăiește speranța mea către un nou început, care să-mi umple existența de raze palide de soare și de lacrimi ale norilor de plumb.

Diminețile reci de octombrie îmi spun că și în sufletul meu a sosit toamna, timpul greu trecând prin fiecare parte a ființei mele, în spatele său rămânând doar momente moarte, pictate pe frunze uscate.

Regina uitării, având toată arta lumii în mâinile sale, colorează natura în mii de forme, dar noi vedem doar nori seci. Întreg codrul primește culoarea izvorului, din care se naște sângele meu cald, vărsându-se peste florile gingașe ce-mi transmit puritate.

Dar, printre pomii ruginiți și vestejiți, razele soarelui încă trec purtând cu ele speranța mea eternă pentru un nou început, pentru o înviere a firii mele pierdute în asfințitul timpului.

Ploaia infinită este tenorul cu acea voce angelică, reușind să-mi curețe inima de vechile dureri, de gândurile pesimiste și de nesfârșita și arzătoarea așteptare. Doar ea poate stinge focul din mine.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

Zâna, ce poartă rochie țesută cu aur, liniștește apele tulburătoare ale sufletului meu, lăsând în urma sa umbra unei speranțe, care să-mi aducă o nouă primăvară peste vechile dureri.

În lacul de sentimente, înconjurat de frunze în mii de culori și flori, ce plâng cu privirea orientată spre pământul umed, se oglindește lumea mea interioară, adâncul acesteia neputând fi atins nici de razele soarelui palid.

În sufletul meu e toamnă, ea îngropând în tot ceea ce însemn „eu” o speranță eternă pentru un nou răsărit, doar puterea dragostei reușind să învingă timpul amar.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

PREMIUL II
AILINCĂ LAURA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 VULCAN
Prof. coord. PALIȚĂ ELENA

În sufletul meu e toamnă

Liniștea, tihna, înmărmurirea solemnă a naturii este spulberată de ropotul unei ploi de toamnă. Stropii reci și goi cad din înaltul cerului într-un ritm infernal.

Vuietul surd al vântului mă călăuzește până la intrarea în parcul poleit cu frunze aurii. Toamna s-a jucat cu miile de nuanțe de arămiu și argintiu, pe care le-a contopit în frunzișul uscat, rezultatul fiind un tablou de excepție. Acest tablou reprezintă chiar oglinda sufletului meu. Sunt o adolescentă visătoare, plină de speranțe și vise ce îmi lucesc în adâncul sufletului, precum boabele de rouă ce poposesc pe fiecare frunzuliță veștedă.

Aleea pavată, tristă până mai ieri, este acum un covor multicolor ce se mișcă asemenea unei iluzii. Sufletul îmi vibrează de emoție, de fiecare dată când privirea mea întâlnește câte o rază apatică, ce încearcă să treacă de crengile copacilor îngenunchiați de ploaie. Dar stropii acesteia sunt din ce în ce mai rari, iar vântul s-a ascuns în cotloanele știute numai de el.

Soarele reușește, în final, să treacă de cortina groasă a norilor. Acesta pare rănit de glonțul amurgului ce se lasă tiptil, tiptil peste toată suflarea naturii.

Toamna, pictor desăvârșit, reușește să schițeze și să dea glas tuturor emoțiilor ce îmi încarcă sufletul în această perioadă a anului, fascinându-mă și emoționându-mă deopotrivă.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

PREMIUL III
SAVU IONUȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 VULCAN
Prof. coord. PALIȚĂ ELENA

În sufletul meu e toamnă

Emoții de toamnă...Lacrimi argintii se preling de pe obrajii cenușii al albastrului infinit, prin cortina deasă de ceață, vestind venirea Împărătesei Roadelor. Este evident, toamna sosește pe plaiul udat de lacrimi.

Mă trezesc de dimineață, cu o mângâiere a soarelui pe chipul meu, o mângâiere caldă, dar slabă, evadată din captivitatea norilor. M-a surprins această mângâiere, întrucât gândul meu este să mă-ndrept spre fereastră. Privesc prin sticlă și mă cuprinde un fior: un soldat verde tocmai s-a stins căzând vitejește în fața ochilor mei. Acest fapt inevitabil al întâmplării regale îmi aduce neliniște în suflet. Oare rolul unei frunze e doar să moară?

Totuși toamna va fi acceptată cu căldură în sufletul meu. Se pare că și cerul s-a săturat de tristețea soarelui captiv, eliberându-l, trecând de la un sur monoton la un albastru triumfător.

Mă îndrept spre malul unui lac, unde în fiecare toamnă merg s-o întâmpin. Stau așezat sub podoabele unui măr, privind natura într-un ciclu al schimbării.

Ajuns sub adăpostul mărului, mă așez pe un covor foșnitor al soldaților căzuți și privesc: văd un ostaș maro, care apără împrejurimile orașului meu, văd lacul, care cândva găzduia copii pentru a se scălda și păsări pentru a se hrăni, și mai văd o livadă plină cu bijuterii oferite de Împărătească în schimbul loialității pomilor. Aceste peisaje îmi încălzesc sufletul și mi-l umplu de fericire.

Se poate spune că pentru unii un peisaj tomnatic are mai multe fațete care se întipăresc în memorie, dar eu consider că în sufletul meu e toamnă și că acest tablou, care atârnă pe peretele de lângă fereastră, îmi umple sufletul de bucurie de fiecare dată când îl privesc.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

MENTIUNE
ELEȘ MARIA
LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE"
ȘC. GIMN. NR.2 LUPENI
Prof. coord. MIEILĂ STELA

În sufletul meu e toamnă

În sufletul meu a sosit cu melancolie toamna, care cu a ei caleașcă de frunze moarte împrăștie pretutindeni-în păduri, lunci, pe pajiști- petele de rugină asemeni pictorului pe pânza lui. Ea a adus în al meu suflet, tristețea frigului năprasnic, care-a alungat grăbit păsările călătoare, trimițându-le a vâsli prin înaltul cerului, pentru a ajunge în țările cuptorului fără vânt, fără ploaie, doar cu soare. În aceste țări zilele-s lungi, iar nopțile mai scurte. Ce dor ne este nouă de dulcea vară ce a trecut!

Pădurile-n veșmânt de aramă sunt îmbrăcate după al zânei ordin, căci ea știe a se asorta cu rugina pădurilor, neștiind că acest lucru face ca acestea să fie și mai triste, lăsându-și frunzele să plece, căci de-acum nu mai glumim, se apropie o schimbare cutremurătoare. Și plutesc, plutesc și nu se mai opresc, iar la a vântului chemare, nu mai stau la întrebare, plutesc asemeni bărcilor pe mare. Aceasta o fi oare schimbarea?

Ale soarelui raze nu mai pot de oboseală, spre amărăciunea solului care-i amorțit fără de scăpare. Bruma argintie l-a cuprins și nu-l mai lasă până-n primăvara cea frumoasă chiar de aceasta își dorește. Toamna frigul nu și-l potolește, chiar de …

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

Melancolic vântul bate, bate și iar bate, nu-ncetează, nu se-ndură să lase niște căldură în inimile celor ce vara și-o doresc, iar de toamnă nu-ndrăznesc să mai grăiască, căci de se supără vânt năprasnic ne așteaptă. Iar prin brize nemiloase, plânge, plânge cu lacrimi reci ca săgețile de gheață. Norii albi din timpul verii nu mai sunt aici. Până și ei ne-au părăsit trimițând însă în locul lor pe alții negri ca și fumul de la sobă, ce prin horn tot mai des apare, fiind nevoie tot mai mare de căldură în casele oamenilor.

Bruma grea și argintie florile le-a înghețat. I le-a culcat pe iarba ofilită, încercând să adune bucuria şi să aducă în schimb tristețe, mohorâre și întuneric.

Toamna are o mulțime de culori. Acestea încep de la soarele galben pal până la roșul cel de foc. Ne îmbracă codrii, câmpii, orașele, satele, dar nu se uită dacă-n urma ei rămân sentimentele tristeții, melancoliei și al singurătății în locul bucuriei, fericirii și frumuseții naturii din timpul verii.

Acum nimic nu mai e la fel: orașul, lacul, lunca, grădinile toate s-au schimbat. O adiere de vânt mi-a șoptit că după această toamnă rece va veni iarna cu frig, viscol și zăpadă, iar ea va fi mult mai rea.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

MENTIUNE
PETERLECEAN ANA MARIA
ȘC.GIM. DOMINIC STANCA ORĂȘTIE
Prof. coord. RUSU IOANA

În sufletul meu e toamnă

Vremea de afară este tot mai rece. Frunzele verzi și vesele ale copacilor s-au îngălbenit și au început să cadă. Acestea sunt primele semne ale apariției zânei toamna.

Păsările călătoare își părăsesc cuiburile, plecând în țările calde. Razele jucăușe ale soarelui au fost înlocuite de norii plumburii, acestea doar mai încălzesc câte puțin pământul rece și pustiu.

Doar un vânt rece se mai simte uneori, scuturând frunzele triste și uscate și totodată bucuria sufletului meu. Tristețea câmpiilor, acum uscate și pline de bruma albă, care sclipește în razele palide ale soarelui, și copacii goi și înfrigurați îmi dau o senzație de răcoare. La fel cum toamna plânge cu lacrimi de ploaie, sufletul meu plânge la gândul amintirilor frumoase acum devenind rigid și amăgit.

Toamna, pentru mine, este o nouă primăvară. Fiecare frunză colorată reprezintă o floare, acestea readucând bucuria în inima mea. Belșugurile toamnei aduc încântare, fericire și mândrie oamenilor. Zilele scurte și nopțile lungi ne pregătesc ușor pentru zilele mohorâte care vor urma. Cele mai frumoase zile de toamnă sunt cele petrecute în natură, când în toată pădurea ninge cu frunze arămii, ruginii, de toate formele și mărimile, fiecare având o poveste minunată, pe care, o vei auzi dacă stai pe spate privind spre cerul albastru, unde dintre norii cenușii se zărește blândul soare.

În aceste momente sufletul este împăcat, fericit, pregătit pentru o nouă călătorie în explorarea minunățiilor și misterelor anotimpului schimbărilor, al belșugului, amintirilor de poveste create în lumea de basm a toamnei.

Și atunci mă întrebam: „De ce ?”. De ce toamna trezește aceste sentimente? Ea trezește aceste sentimente, deoarece tot calmul și toată liniștea naturii aduc pace în sufletele noastre delicate.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

MENTIUNE
ADAMESCU ANA GEORGIANA
ȘC.GIM. DOMINIC STANCA ORĂȘTIE
Prof. coord. RUSU IOANA

În sufletul meu e toamnă

A venit toamna cu caleașca-i de frunze multicolore. A așternut o pătură foșnitoare peste sufletul meu.

Din caleașcă a coborât o făptură frumoasă și zveltă, cu o rochie desprinsă dintr-un tablou. Era Regina Toamna. Venea cu paleta de culori, căci voia să deschidă o expoziție de pictură în aer liber. Pânza ei era însăși natura. Deodată, un strop de culoare a căzut de pe paleta ei pe inima mea. A fost un moment magic. Tot ce mi se părea monoton și lipsit de viață, începea să mă uimească. Natura pe care o vedeam gri, începuse să prindă culoare în ochii mei.

Toamna era un anotimp melancolic, dar din acea clipă am știut că era de fapt un oaspete în sufletul meu, un oaspete special.

Toamna era regina schimbării, pictând natura după bunul ei plac. Din acel moment am știut că este parte din noi, din ființa noastră, din spiritul nostru, este legătura noastră cu natura.

Sufletul era casa toamnei. Era universul de basm al sentimentelor, adăpostul frunzelor și cântecului autumnal. Era prietenul de nădejde al Reginei.

Regina toamnă vine pe un suflu lin de vânt și pleacă lăsând o explozie de culoare. Covorul multicolor, ninsoarea de frunze, toate mă motivau să stau și să mă uit la cer și să-mi doresc să primesc în sufletul meu toamna. Consideram că ospitalitatea față de toamnă era un drum spre fericirea eternă.

Această toamnă nu o voi uita. Este cea care m-a făcut să simt că am în suflet toamna.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediţia a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

MENTIUNE
TRIF RENATO
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂNIȚA
Prof. coord. RĂDUȚOIU ALBU ANDREEA

În sufletul meu e toamnă

Cea de-a treia fiică a anului a sosit şi ea cu mireasma sa îmbătătoare, cu covorul de frunze arămii şi ploile sale friguroase.

Anul acesta, toamna fu mai rece ca niciodată în sufletul meu. Pădurile reci se aud foşnind de dor după animalele plecate, după plantele şi florile ofilite, după toată splendoarea sa de odinioară, după apele calde ce curgeau până-n vale şi de soarele ei călduros.

Mă plimb, dar nu aud nimic decât sunetul tânguitor al copacilor care altădată răsunau de fericire. Izvoarele reci, line, strălucitoare, duc şi ele dorul animalelor care odinioară îşi potoleau setea din apele dulci ale acestora.

Acum, odată cu venirea toamnei, mă simt ca un izvor de argint topit de-o stea, ca un pom ce şi-a pierdut frunzele, ca o floare aplecată să sărute pământul, ca o stâncă rece, udată de ploaie cu tristeţea neîmplinirilor.

M-am născut în pădure pe mal de ape reci, într-un vechi palat, mi-a fost frate numai râul alb şi încercănat, luminat de lună, râul fără grai m-a învăţat să cânt balada unui tânăr crai. Tot mai gust din sarea vieţii şi mai văd trecând cai sălbatici liberi, clipe trec şi trec, ca şi râul de acasă viaţa-mi petrec.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediţia a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

Pădurea este casa mea, plantele şi animalele sunt prietenii mei, dar acum am rămas doar eu şi frigul etern al cărui vânt bate filele cărţii şi vieţii prin care trec şi trec.

E, bine, uită că a venit şi despărţirea dintre mine şi viaţa pădurii, ca despărţirea dintre cer şi pământ, dintre soare şi mare, dintre nor şi trăsnet, ca despărţirea dintre o mamă şi copiii ei. Frunzele uscate răscolite de vânt par a fii nişte bărcuţe ce plutesc pe apa cerului, crestate şi uscate parcă de hopurile vieţii, de desprinderea de copaci pe care îi lasă singuri şi trişti.

Astfel, odată cu venirea toamnei au venit şi tristeţile, singurătatea, iar viaţa parcă nu mai există.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

MENTIUNE
SOMEȘAN BOGDAN
LIC. TEORETIC "MIRCEA ELIADE"
ȘC. GIMN. NR.2 LUPENI
Prof. coord. MIEILĂ STELA

În sufletul meu e toamnă

Stăteam, pictam magicul tablou al toamnei. Mă gândeam… acum totul este cenuşă. Totul este pustiu doar un glas de crivăţ amorţit se aude departe. Mă simţeam înfrânt, eram singur pe ţărmul pustietăţii.

Simţind că nu mai am ce să fac, am străbătut uliţa în speranţa că voi mai găsi vreun semn de viaţă. Doar o rândunică rătăcită de grupul ei străpungea văzduhul cu aripile ei. Când eram foarte aproape să-mi pierd speranţa s-a auzit un zgomot… toamna chema copiii la şcoală pentru a-i învăţa despre bogăţiile ei. Acum totul era şi mai pustiu. Natura se abţinea pentru a nu plânge, dar la un moment dat cerul a început să picure lacrimi peste pământul amorţit. Văzând asta, frunzele au început să acopere solul cu o pătură groasă.

În sufletul meu era un zbucium imens… îmi aminteam de toamnele petrecute la bunici, mergeam la livadă să culegem poamele acestui anotimp minunat, stăteam în faţa şemineului, mâncam gutui aurii şi ascultam poveştile cu balauri şi feţifrumoşi ale bunicului. Încercam să-mi stăpânesc sentimentele dar nu reuşeam, erau prea puternice. Eram trist şi nostalgic în aceeaşi timp, pentru că mă gândeam la uliţa de altă dată cu mulţi copii zburdalnici.

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediţia a VI – a 2015

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

M-am aşezat pe o piatră şi priveam melancolic nucile lemnoase în cămăşi zdrenţuite, încercam să mă gândesc la ceva fericit, dar totul era în zadar.

Ştiam că orice a-şi face nimic nu ar fi înviat natura moartă. Simţeam că, încetul, cu încetul, sufletul meu apune, exact cum a apus verdele pădurii când toamna a muşcat din el. Am ajuns să cred, că cel mai bun lucru pe care aş putea să-l fac, ar fi să aştept. Dar natura nu se schimbase nici după o zi, nici după o săptămână şi nici după o lună… rămăsese aceeaşi cu aceeaşi copii care merg şi vin de la şcoală, cu aceeaşi copaci gri şi lipsiţi de viaţă. Acum, un nou anotimp se pregătea să-şi intre în drepturi, un nou anotimp greu pentru toate vieţuitoarele.

Peisajul era unul îngrozitor, frunzele şedeau moarte pe pământ iar copacii îşi mai mişcau din când în când braţele. Cu toate că peisajul era unul foarte trist cu toţii vom ţine minte acest anotimp ca şi Toamna ,,Zâna belşugului şi bogăţiei”.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

MENTIUNE
BÂRSOIANU DIANA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 VULCAN
Prof. coord. PALIȚĂ ELENA

În sufletul meu e toamnă

Astăzi, în sufletul, în sufletul meu este toamnă. Lacrimile îmi curg pe obraz ca ploaia timpurie. Mă simt ca un copac gol, căruia i-au căzut frunzele.

Mi-aş fi dorit să fiu şi eu afară cu prieteni mei, să mă joc în frunze şi să fiu fericită ca frunzele care dansează în bătaia vântului. Dar sunt mult prea tristă ca să ies din casă şi îmi pare rău că nimeni nu a observat asta.

Astăzi am fost la şcoală. Eram la fel de tristă dar nimeni nu m-a întrebat ce am păţit sau ce se întâmplă cu mine. Iar acest lucru m -a făcut să mă simt şi mai tristă. Iar acum stau în casă şi nimeni nu a observat că lipsesc. Eu, care eram zglobie ca vântul şi mai vioaie ca un petrecăreţ care a băut din vinul dulce al viţei de vie, acum sunt tristă şi veştejită ca o frunză căzută pe pământ. Şi simt că nimănui nu-i pasă de mine şi că nimeni nu mă iubeşte. Dar acum că mă gândesc la asta, îmi dau seama că nu sunt singură, că este cineva, undeva, care mă iubeşte şi ar face ori ce să mă simt mai bine. Chiar mi-aş dori ca această persoană să fie lângă mine acum. Să-mi spună să nu uit cine sunt aşa cum toamna nu uită să vină. Iar dacă ceilalţi nu au observat că sunt tristă, înseamnă că nu mă cunosc cu adevărat şi nici nu le pasă de mine.

CREAȚIE LITERARĂ clasa a VIII-a

Dar până voi întâlni această persoană, Dumnezeu va fii mereu cu mine şi îmi va purta de grijă. Pentru că el mă iubeşte exact aşa cum sunt. Şi îi mulţumesc.

Bine, trebuie să plec, mă bucur că am scris aceste rânduri, pentru că m-au făcut să mă simt mai bine. Trebuie să ies neapărat afară vremea este aşa frumoasă că nu mai pot să stau în casă. Culorile sunt aşa de vii că mă înviorează. Bine, pe mai târziu, pa!

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea FOTOGRAFIE
Clasele V-VI

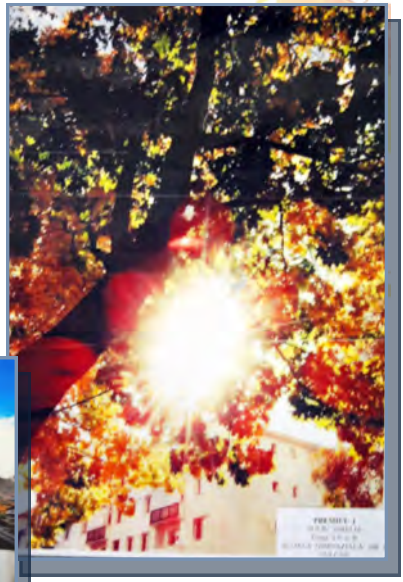

LOCUL I
SUCIU AMELIA
Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

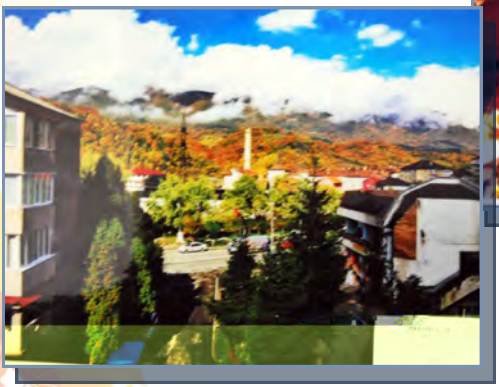

LOCUL II
DULEANȚU BOLOSIN FLAVIA
Liceul Teoretic " Mircea Eliade"
Școala Gimnazială Nr. 1 Lupeni

LOCUL III
PĂTRUȚOIU IOANA
Liceul Teoretic " Mircea Eliade"
Școala Gimnazială Nr. 1 Lupeni

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI - a 2015

Secțiunea FOTOGRAFIE

Clasele V-VI

MENȚIUNE
MIKLOS BEATRICE
Școala Gimnazială
Nr. 4 Vulcan

MENȚIUNE
NEGRU ALEXANDRU
Școala Gimnazială
Nr. 4 Vulcan

MENȚIUNE
OLOGU SEBASTIAN
Școala Gimnazială
Nr. 4 Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ

Ediția a VI – a 2015

Secțiunea FOTOGRAFIE

Clasele VII-VIII

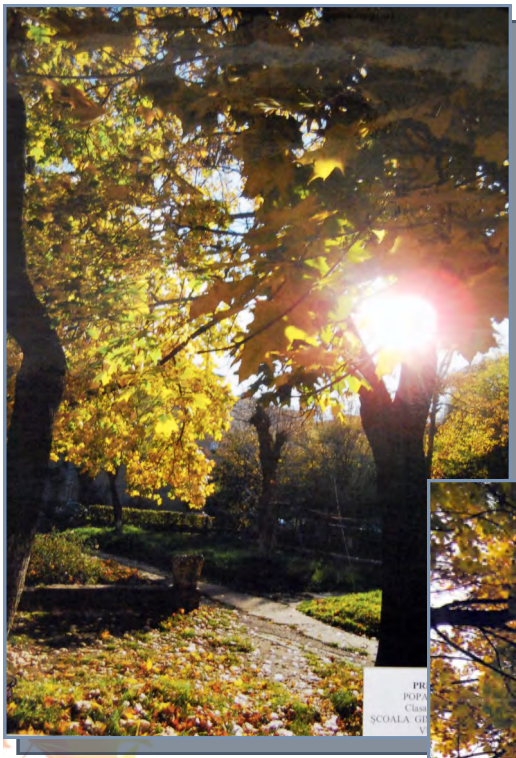

LOCUL I

POPA ADELINA

Școala Gimnazială

Nr. 4 Vulcan

LOCUL II

ALBESCU ANCA

Școala Gimnazială Nr. 4 Vulcan

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ
Ediția a VI – a 2015

Secțiunea FOTOGRAFIE
Clasele VII-VIII

LOCUL III
DOBNER SZABOLCS
Colegiul Național
“Mihai Eminescu”
Petroșani

MENȚIUNE
PÂRVULESCU RĂZVAN
Școala Gimnazială
Nr. 4 Vulcan

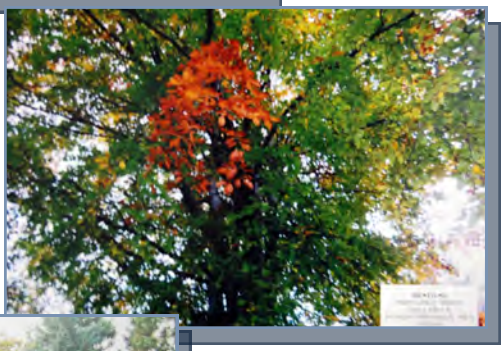

MENȚIUNE
FLOREA DENISA
Școala Gimnazială
“Dominic Stanca”
Orăștie
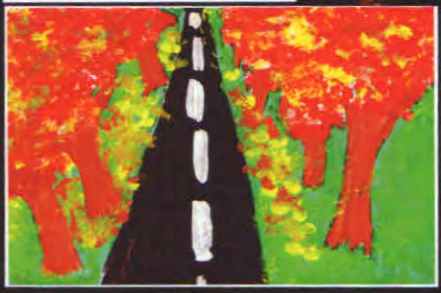
ISSN 2501-109X Stud